

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1551. usque ad annum 1553

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118561

§. 22. Diploma Pontificis hosce Electores Tridenti permanere jubentis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66577](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66577)

Sæcul. XVI
A.C 1551.

hic tenor : „Electoꝛibus Moguntino, &
„Trevirensi Carolus &c. Venerabilis
„Princeps, noster Avunculus Charif-
„simus &c. Injunximus Charissimo no-
„stro Francisco Toletano Legato nostro,
„atque ad Tridentinum Concilium De-
„putato, ut nostro nomine iis de re-
„bus, quæ ab eo oretenus percipietis,
„vobiscum ageret; quapropter vos hor-
„tamur, ut omnibus, quæ vobis nostro
„nomine exponet, fidem adhibeatis,
„sitisque persuasi, quod hac in re no-
„stram adimpleatis voluntatem, rem-
„que nobis gratissimam facturi sitis,,
Datum Oeniponti die vigesima Decem-
bris Anno Christi millesimo quingente-
simo primo, Imperij nostri trigesimo
primo.

§. XXII.

*Diploma Pontificis hosce Electores
Tridenti permanere jubentis.*

Nicol. Psalm. Pontifex in suo diplomate hæc signi-
act. Conc. ficabat: *Venerabiles Fratres salutem,*
Trid. p. 281. & *Apostolicam benedictionem.* Magnam
nuper molestiam nobis attulerunt literæ di-
lecti filii Marcelli, Cardinalis Crescentii,
Legati nostri, & venerabilium Fratrum
Prælatorum Sacro Oecumenico Concilio
præsidentium, per quas certiores facti su-
mus novos quosdam motus in finitimis fra-
terni-

Sæcul. XVI.
A.C. 1551.

ternitatum Ecclesiarum vestrarum locis concitatos, ex quibus tam & alicæ Ecclesiæ detrimentis, & calamitatibus non mediocribus affectæ fuerunt, & in ipsos Moguntinenses, & Trevirenses grave immineat periculum: in tanta tamen, ac inopinata re, ea nobis occurrit consolatio, quod charissimus in Christo Filius noster Carolus, Romanorum Imperator semper Augustus Unus omnium tam nostra, quam Patrum memoria maximus, & potentissimus hanc causam non solum communem, sed etiam propriam existimare debeat, & ejus opibus, consilio, & auctoritate, facile hujusmodi tumultus sedari, & extingui posse speremus. Ad quam curam eum in vos cogitationes suas conversurum minime dubitamus, cum ut nobilissimæ illius regionis incolunitati consulat, tum ut suo ipsius Imperio hanc tam seditiosarum factionum pestem arceat, quod illi haud quaquam difficile fore arbitramur, cum illam nefariam tumultuariorum militum manum nulla recta ratione subnixam surandi ansam sumere intelligamus: quare per se ipsam delapsuram, & ejus omnes conatus brevi in irritum casuros facile, ut credamus, adducimur.

Vos quidem Fratres, cum ex eisdem literis acceperimus in animo habuisse, isthinc discedere, ut Ecclesiis vestris operam ferretis, talem divina adjuvante Clementia earum Seditionum exitum fore confidimus, ut ipsis
etiam

Sæc. XVI
A.C. 1551

etiam spretis Tridenti maneatis Dei operi
insistentes, ad quod vos magnoperehortamur; & quoniam Concilium Oecumenicum
vestra imprimis præsentia, & autoritate
prosperos usque huc habuit progressus, pro
singulari prudentia, & pietate vestra, cogi-
tetis velim, ne ipsius Concilii tam exoptati
omnibus nationibus, & ab ipsa præcipue
germania efflagitati, & in quo orthodoxæ
religionis, atque otii, & tranquillitatis u-
niversæ reipublicæ Christianæ stabilendæ
spes certissima reposita esse debet, causam
deseratis: neque enim dubitandum est, quin
ex vestro discessu, tam sanctorum, tam sa-
lutare, tam necessarium opus quodammodo
titubare incipiat, cum vester adventus ei
tantum attulerit adjumenti. Atque ut eo
libentius permaneatis, & Concilii ipsius
acta securiore animo prosequamini, illud
sciatis volumus, ad omnem periculi metum
funditus tollendum (quod facere neque ante
unquam desuimus) in præsentia nihil a nobis
prætermitti, neque officij, neque sedulita-
tis, quo inter Christianos Principes pax, &
gratia reconcilietur. Immensa Dei præpo-
tentis benignitate, ac misericordia, cum in
ejus manu sint ipsa Regum corda, & Con-
cilia, brevi successurum confidimus, quam
ob rem si (ut nobis persuademus) fraterni-
tates vestræ publicam Christi Redemptoris
nostri, & Religionis Catholicæ causam,
quibuscunque privatis vestris rationibus,
qui-

quibus etiam absentes ipso præsertim Cæsare adjuvante prospicere poteritis, potio-
rem duxeritis, præterquam quod & ipsius Dei gratiam promerentur, nobis etiam, qui
vos paterne diligimus, vestrumque honorem quantum cum Deo poterimus, augere cupi-
mus, plurimum satisfacietis.

Sæc. XVI.
A.C. 1554.

§. XXIII.

*Congregatio pro discutiendis articulis
de Sacramento Ordinis habita.*

Peractis Nativitatis Dominicæ solem-
niis generalis habebatur Patrum
congregatio, in qua de Sacramento
Ordinis agendi modus discutiebatur.
Hanc in rem Veronensis Episcopus ex
Præsidibus unus ita perorabat: Equi-
dem circa Sacramenta tam in Theolo-
gorum quorundam doctrina, quam in
solito illa administrandi, vel recipiendi
modo quædam occurrunt emendanda,
verum in Sacramento Ordinis ingens
fese pandit Oceanus. Hoc idem postea
alii exaggerabant Patres, (*) demum
que

Nicol. Pfal.
l. c. p. 279.

(*) Hæc Continuator non ex Nicolao
Pfalmaeo, quem allegat, sed ex suo Sarpio,
quem tamen citare erubescit, defloravit: Hic
autem hæc duntaxat profert: *ingenue pro-
fessus*